Prologus in ius Maÿdemburgenſe.

In nomine pr̄is et filij et ſpūſſancti Amen. Hoc opus locatum eſt ſupra firmum fundamentum. de quo dͭ Apoſtolus. Fundamētuʒ nemo aliud ponere poteſt: preter id: quod poſitū eſt: quod ē Chriſtus. vbi em̄ Chriſtus fundamentum nō eſt: ibi nullius boni opis poteſt ſupereſſe edificium. Ad inuocationē ğ ſumme et indiuidue Trinitatis: exemplum laudabile me cōpellit: et ratio violenta. Quia quod a maioribus factum eſſe dinoſcitur: id a minoribus q̊ʒ obſeruari debeat. Mos quippe retinēdus eſt fidelisſime vetuſtatis. Licʒ em̄ non exemplis: ſed legibus ē iudicādum Uerumtamē: exemplum aliq̇s pōt ſequi: maxime vbi recte factuʒ aliquod intuetur ad ꝓbandum. Sed ꝙ in quolibet principio a glia Trinitatis debeat auxilium peti: ſola ratio ſufficere pōt. Cuiuſlibʒ em̄ rei potentiſſima pars eſt principium Et ex ijs-que inordinate inchoata ſunt. nō poteſt aliquid ordinate agi. Per ſe patet: qualr̄ bn̄ ⁊ laudabilr̄: oīa geruntur: ſi p̄ncipium fuerit decēs ⁊ amabile deo Nam vix bono peraguntur exitu: que malo inchoata ſunt initio. Quibus omnibus luceclariꝰ apparet: qui finiſ laudabilis: a bono dependet p̄ncipio: et tanq̄ʒ ſuo maiori ſubiacet. In quo quidē principio cautius eſt agendum. Cum em̄ inceptio omnium ē ğuiſſima: ne is. qui ſe putat ſtare: in foribus delinquat Ad cauſam cauſarum vt ꝓ auxilio recurrat: neceſſe eſt Ipſa nanqʒ bn̄dicta Trinitas eſt: ī cuius nomine et cōſilio: omnis actus ꝓgreditur Sic em̄ ad omnipotentis dei preſidium debemus oculos erigere: vt non in armis ſcientie vel eloquētie iaculis confidamus: ſʒ omnem ſpem: ⁊ omne propoſitum erigamus ad ꝓuidentiā Trinitatis Ipſa em̄ laborātibꝰ aurē apperit et inclinat: ꝓpter qđ nos ſermo ꝓpheticus exhortatur Apprehendite diſciplinā et ſapientiam: ne qn̄ iraſcatur dn̄s: et ne pereatis de via iuſta. Felix exhortatio: dulce cōſilium. Qui em̄ apprehendit Chriſtum (vt veꝝ fatear) apprehendit ſummum bonum Ipſe em̄ eſt: ſapiētia: iuſtitia: veritas: fortitudo: ſanctitas. Et qui ignorat ſapiētiā ⁊ ſcripturas Chriſtum ignorare (ſcripture teſtimonio) ꝓhibetur Chriſtus etem̄ dei virtus eſt et ſapiētia. Ignorātia āt ſcripturaꝝ: ignorantia ē Chriſti: iuxta Aplm̄ apprehēdite ſiquidē ſapientiā que inſipientiā ꝓcul pellit. Egreſſus em̄ vnius: alterius operatur ingreſſum. cum renunciatur improbitas: naſcitur virtus et cum eijcitur ſupbia: adeſt humilitas. Et iteꝝ qui ſapientiā nō apprehēdit: improperabitur ei a dn̄o. Et ideo ſacerdotio nō fungetur

Prologus in ius Maijdemburgenſe

et in tenebris ignorãtie latitans: mentis oculis excecatus: iuſtitiã
inuenire nõ poterit: ſine qua etſi ceterarum virtutum. ĩ ipo fulgeãt
radij: ꝓ nihilo tñ reputãtur. Ipſa em̃ iuſtitia eſt: que inter ceteras
virtutes perfectiſſima dicitur: que iura omnibus diſtribuit. et ea ꝺ
cauſa iuſtitia appellatur. Illius omnes obediũt iudicio. Hec ẽ em̃
illa virtus laudabilis: que diffinitione nobili difinitur. Juſtitia eſt
conſtans et perpetua voluntas. ius ſuum cuilibet diſtribuẽs: que
concupiſcẽtie conatus. ſua virtute cõprimit: ac deſideria refrenat.
Cum igitur ſubiectum libri preſentis nullum ſit aliud ponere: ṗter
Jus et Juſtitiã. Felix liber: cui tã nobile famulatur ſbiectum Felix
ille vir. inter cuius verba liber iſte: ſicut mirrhe faſciculus poterit
cõmorari. Merito ergo: qui opus tantum aggreditur. vt librum ſi
gnatum ſeptẽ Sigillis apperiat Summe Trinitatis auxiliũ expe
tet et imploret. Ego ſiquidem illud ſcriptur attend ens. Qꝫ nemo
altiorem locum in ſcholis quibuſuis teneat: niſi cui laboris aſſidui
tas: ⁊ ſtudioꝝ ꝓlixitas ſuffragatur Quãuis inter ceteros lectores
minimum me reputãs. ⁊ ignorantie mee tenebras nõ ignorãs excu
ſare me deberẽ. Et cum ꝓpheta dicẽte. a. a. a: dñe deus. Ecce neſcio
loqui: quia puer ego ſum. quoniam altus ẽ puteus ſciẽtie: ſapiẽtie
et non ẽ cum quo hauriã quẽadmodum mulier chananea locuta ẽ:
cum de dei omnipotentis filio qui aquã viuã diſtribuit et largitur.
Tamen confiſus de miſericordia eius: opus pñs aggrediar: ſpem
gerens firmiſſimã. quod de fonte gratiaꝝ ſuaꝝ ad ſiccitatẽ meam
riuulum deriuando: de pane ſue ꝯſolationis: ne in via deficiã. buc
cellam mihi porriget. Sed ne ꝓlixitas: que frequenter parit faſti
dium ſermonẽ protrahat in immenſum breuibus iã orationẽ meã
abſoluã. Non in armis ſciẽtie: vł eloquẽtie iaculis cõfiſus: ſ; oẽm
ſpem omne ꝓpoſitum referẽs. ad omnipotentis dei legis cõſilium
que lex eſt omnium naturaliter ſalus. fundo principium ſuꝑ lapidẽ
angularem. qui eſt Chriſtus Jheſus. alpha et o. ṗncipium et finis.

De electione: iuramento: officio: ⁊ autoritate Scabinorum et Conſulum

c Eſar Otto Ruffus fundauit tẽplum in Maijdemburg. ⁊
dedit Ciuibus municipale Jus ẜm eoꝝ arbitrium: et ẜm
conſilium ſenioꝝ. Extunc arbitrati ſunt. ꝙ eligerẽt Sca
binos et Cõſules. Scabinos ad diuturnum tempus: et Conſules
ad vnum annum. qui tunc iurauerunt et nunc iurant ãnis ſingulis
dum eliguntur/ Jus ac ꝑfectum: et honorẽ Ciuitatis cuſtodire: et